

moment pro zodpovězení otázky, kdy určitý objekt nabyl scházející dosud právní samostatnosti, jedině rozhodným.

Nelze proto shledati, že by nař. rozhodnutí, vycházející z téhož právního názoru, bylo v rozporu se zákonem a bylo proto stížnost zamítnouti pro bezdůvodnost. — — —

### Č. 10.427.

**Ř í z e n í s p r á v n í: \*** Proti výroku okresního úřadu, ukládajícímu straně donucovací pořádkovou pokutu podle § 124 spr. ř., není odvolání na zemský úřad přípustno (§ 126 odst. 4 spr. ř. č. 8/28 Sb.).

(Nález ze dne 18. března 1933 č. 4374.)

**V ě c:** Michal G. v P. proti zemskému úřadu v Bratislavě o pořádkovou pokutu.

**V ý r o k:** Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

**D ů v o d y:** Výměrem z 2. prosince 1929 uložil okresní úřad v Trebišově Michalu G., řím.-kat. faráři v P., na základě § 124 odst. 2 vl. nař. č. 8/28 pořádkovou pokutu 100 Kč; k tomu podotčeno, že pokuta tato má být pod následky exekuce během 15 dní zaplacená úřadu a že se v případě nedobytnosti přemění na 1denní vězení. Současně byl jmenovaný vyzván, aby sňatkové spisy Michala K. a Anny Sz. pod následky pořádkové pokuty 200 Kč bezodkladně náležitě doplnil a předložil úřadu. V důvodech uvedeno: Michal G. byl pod č. 10.647/28 dne 24. září 1928 vyzván, aby sňatkové spisy Michala K. a Anny Sz. doplnil. Též dne 23. ledna 1929 a 7. února 1929 byl znovu vyzván, aby spisy náležitě doplnil a předložil. Poněvadž tak neučinil, byl dne 11. října 1929 vyzván, aby uvedeným vyzváním během 15 dnů vyhověl, jinak bude po uplynutí této lhůty proti němu použito donucovacího prostředku ve smyslu shora cit. vl. nař. Poněvadž lhůta tato bezvýsledně uplynula, musel býti jmenovaný ke splnění své povinnosti pořádkovou pokutou přinucen a muselo mu býti pohroženo, že v případě nevyhovění ani tomuto výměru bude proti němu použito přísnějších donucovacích prostředků. — Výměr byl opatřen poučením o odvolacím právu k zem. úřadu v Bratislavě.

Proti tomuto výměru podal Michal G. odvolání, ve kterém namítal jednak, že žádným zákonem není předepsáno, aby duchovní připojoval k sňatkovým zápisnicím doklady, jak prý vysloveno již nss-em, jednak, že i kdyby byl povinen tyto doklady připojovati, mohl by k tomu býti nucen svou vrchností, nikoliv pořádkovou pokutou, neboť i podle nař. č. 8/28 může exekuční úřad jen tam použití pořádkové pokuty, kde závazek něco vykonati nelze vykonati třetí osobou, tedy, kde mimo pokutu není jiného prostředku.

Nař. výměrem potvrdil zemský úřad v Bratislavě odvoláním napadený výměr okresního úřadu v Trebišově z důvodů v něm uvedených a z těchto dalších: Bod 11 nař. č. 27/20 býv. min. pro Slov. ukládá s jedné strany povinnost duchovním předložit nejdéle do 3 dnů jednu zápisnici bezprostřední dohledací vrchnosti (okresnímu úřadu) a s druhé strany

povinnost dohlédací vrchnosti přezkoumat, zda byly splněny všechny předpisy a nařízení, a v případě, že manželství je pravoplatné, co nejdříve dodat příslušnému matrikářovi k zapsání manželství do sňatkové matriky. Z tohoto ustanovení plyne, že, pokud by z předložených mu spisů nebyl okresní úřad s to nepochybně zjistit pravoplatnost manželství, nejen že je oprávněn, ba přímo povinen vyžádati si od oddávajícího duchovního všechny ty doklady, které za potřebné uzná (jsou to zejména: podrobná zpráva o sňatkových ohláškách a dokladech, které snoubenci k sňatku předložili, a nebo dle potřeby též sňatkové spisy s doklady u nich založenými, které ovšem nutno po nahlédnutí bezodkladně vrátit). V daném případě odvoláním napadnutý okresní úřad postupoval správně, použil svého práva, ale současně i povinnosti a sáhl právem k donucovacímu prostředku s použitím ustanovení § 124 vl. nař. č. 8/28. — Výměr byl opatřen poučením, že podle čl. 8 zák. č. 125/27 je v pořadí instančním konečný.

O stížnosti uvážil nss toto:

Z povinnosti úřední bylo se mu zabývatí nejprve otázkou, zda žal. úřad byl příslušným vydati naříkané rozhodnutí. Výměr okresního úřadu byl vydán na základě § 124 vl. nař. č. 8/28, tedy jako rozhodnutí, vydané v řízení exekučním. Podle § 126 cit. vl. nař. lze se v řízení exekučním odvolati toliko z rozhodnutí v tomto paragrafu taxativně uvedených. Z toho tedy a contrario plyne, že z rozhodnutí jiných v exekučním řízení vydaných se odvolati nelze. Rozhodnutí, které vydal okresní úřad, není žádným z oněch rozhodnutí v § 126 cit. vl. nař. uvedených a nebylo tedy proti němu odvolání přípustno a neprávem je tedy opatřil okresní úřad poučením o právu odvolacím.

Ve svém odvolání proti tomuto rozhodnutí namítal ovšem st-l, že i kdyby byl povinen požadované doklady předložit, nemohl k tomu býti nucen pořádkovou pokutou, neboť prý i podle vl. nař. č. 8/28 může exekuční úřad jen tam použití pořádkové pokuty, kde závazek něco vykonati nelze vykonati osobou třetí, tedy kde mimo pokutu není jiného prostředku. Touto námitkou chtěl st-l, jak aspoň ze stížnosti na nss plyne, uplatniti, že mělo býti použito nejprve náhradního výkonu ve smyslu § 123 cit. vl. nař., totiž že úřad měl do dokladů u st-le uložených třetí osobou dáti nahlédnouti. O této námitce měl však okresní úřad vzhledem k ustanovení §§ 97 a 74 odst. 4 vl. nař. č. 8/28 rozhodnouti sám a teprve do takto vydaného rozhodnutí mohlo býti podáno odvolání, neboť pak by toto nové rozhodnutí bylo rozhodnutím o námitkách, že použitý donucovací prostředek odporuje ustanovením cit. nařízení a proti takovému rozhodnutí jest podle § 126 bod 4 cit. nař. odvolání přípustno.

Jestliže však okresní úřad dal st-li právní poučení, odporující těmto ustanovením, měl žal. úřad, když st-l, sveden byv nesprávným poučením o právu odvolacím, se k němu odvolal, rozhodnutí okresního úřadu zrušiti a naříditi vydání nového rozhodnutí, opatřeného správným poučením o opravných prostředcích, a neměl se zabývatí věcí samou. Poněvadž však žal. úřad tohoto postupu nezachoval a věcí samou se zabýval, osvojil si příslušnost, která mu nenáleží a bylo proto nař. rozhodnutí zrušiti podle § 7 zák. o ss.